

پرسشنامه نشانگان گستره‌ای تیسم: طراحی و بررسی ویژگی‌های روان‌سنجی آن

*^۱وحید نجاتی

دریافت مقاله: ۹۲/۹/۷؛ دریافت نسخه نهایی: ۹۲/۱۰/۲۷؛ پذیرش مقاله: ۹۲/۱۱/۲

چکیده

هدف: هدف پژوهش حاضر طراحی ابزاری بومی برای سنجش نشانگان گستره در خودماندگی و تعیین ویژگی‌های روان‌سنجی آن بود. روش: روش پژوهش از نوع مطالعات آزمون‌سازی و همبستگی و جامعه‌آماری دانشجویان دانشگاه‌های شهید بهشتی و تهران بود که با استفاده از روش نمونه‌گیری در دسترس ۳۸۲ نفر از آن‌ها و نیز ۳۲ نفر از والدین کودکان در خودمانده مراجعه‌کننده به درمانگاه‌های توانبخشی شهر تهران انتخاب شد. «پرسشنامه نشانگان گستره‌ای تیسم» در خودماندگی طراحی و همزمان آزمون‌های ذهن‌خوانی از طریق صدا و تصاویر چشم اجرا شد. تحلیل عاملی اکتشافی، روایی همزمان با آزمون‌های ذهن‌خوانی، روایی افتراقی بین والدین کودکان در خودمانده و همتایان عادی آن‌ها و افتراق دو جنس محسابه، و برای تعیین پایایی درونی گویه‌ها از آلفای کرونباخ استفاده شد. **یافته‌ها:** تحلیل عاملی هفت عامل مهارت‌های زبانی، ارتباطی، اجتماعی، علایق گسترده، کلینگری، همدلی و درک تلویحی را ارائه نمود. همبستگی بین پرسشنامه و آزمون‌های ذهن‌خوانی معنی‌دار بود. والدین کودکان در خودمانده نسبت به همتایان دارای کودک طبیعی، و مردان در مقایسه با زنان نمره‌های بالاتری کسب کردند. آلفای گستره در خودماندگی مناسب و پایایی آزمون نیز مطلوب است و نیز قابلیت افتراق والدین کودکان در خودمانده را از افراد عادی و افتراق دو جنس از یکدیگر را دارد.

کلیدواژه‌ها: پرسشنامه، تحلیل عاملی، در خودماندگی، روان‌سنجی، نشانگان

مقدمه

نشانگان گستره در خودماندگی^۱، به ویژگی‌هایی اشاره دارد که نمود ملایمی از اختلال در خودماندگی است (کانستانتینو، ۲۰۰۲). این ویژگی‌ها برای اولین بار در والدین کودکان در خودمانده شناسایی شد و کانر^۲ و آسپرگر^۳ نخستین پژوهشگرانی بودند که به ویژگی‌های شخصیتی والدین کودکان در خودمانده اشاره کردند که به نظر مشابه مشکلات رفتاری کودکان دچار بود. کانر در سال ۱۹۴۴ والدین کودکان در خودمانده را کم حرف، تنها، بی‌علاقه به تعاملات اجتماعی، وسوسی، سرد، از نظر عاطفی غیرپاسخ‌گو و باهوش توصیف کرد. آسپرگر در دهه ۱۹۴۰ نیز بر این باور بود که شباهت‌های بین والدین و فرزندان نشان از عوامل ژنتیکی دارد. از همین مشاهدات اولیه مشخص شد که ویژگی‌های افراد در خودمانده فرای مرزهای بالینی این اختلال، در وابستگان این افراد به صورت نمودهای ملایمتر در خودماندگی ظاهر می‌شود. اگرچه بعداً این ویژگی‌های والدینی به دلیل تأثیری که بر نحوه والدگری کودک داشت، به عنوان دلایل محیطی در خودماندگی شناخته شد. با این حال، پاره‌ای از پژوهش‌ها که در مورد خانواده‌ها انجام شده بود، موفق به یافتن شواهدی در ارتباط با تربیت غیرعادی کودکان مبتلا نشد (کانر، ۱۹۴۴؛ به نقل از بیلی، پالفرمن، هوی و لی کوتیر، ۱۹۹۸). اصطلاح «نشانگان گستره در خودماندگی»^۴ به ویژگی‌های رفتاری و شناختی مشاهده شده در ۱۵ الی ۲۰ درصد از وابستگان غیردر خودمانده افراد دچار در خودماندگی اشاره دارد. در بین این ویژگی‌ها می‌توان به نقایص زبانی و ارتباطی مانند استفاده اشتباه از زبان، پرحرفی یا کم حرفی، خجالتی بودن، کناره‌گیری اجتماعی و احتیاط بیش از حد اشاره کرد (پالرمو، پسکیولتی، بارتی، اینتیلیجنت و روئینی، ۲۰۰۶). با این‌که نمی‌توان در مورد این بستگان تشخیص بالینی گذاشت اما ویژگی‌های شبه در خودماندگی آن‌ها موجب بروز مشکلاتی در شناخت اجتماعی و توانایی‌های زبانی آن‌ها می‌شود (تاجمیر، نجاتی، پوراعتماد و منصوری ۲۰۱۴؛ نجاتی و ایزدی نجف‌آبادی، ۱۳۹۱). زمانی که در سبب‌شناسی در خودماندگی، عوامل ژنتیکی مؤثر شناخته شد، این امکان که برخی ویژگی‌های خانوادگی ممکن است نشان‌دهنده نشانگان ملایمتر این بیماری باشد، توجه‌های بیشتری را به خود جلب کرد. إسمالی، آسارنو و اسپنسر (۱۹۸۸) در یکی از کلیدی‌ترین و ابتدایی‌ترین مشاهدات خود، خطر ابتلای بالای ۲ درصد در هم‌شیران را در برابر احتمال ۴ در ۱۰۰۰۰ نفر در افراد عادی و نیز تفاوت مشهود در نرخ ابتلای این دو قلوهای تک تخمکی و دو تخمکی گزارش کردند.

1. Autism
2. Constantino
3. Kanner
4. Asperger
5. The Broad Autism Phenotype

چندین ابزار برای بررسی نشانگان گستره در خودماندگی در جمعیت عادی طراحی شده است.

«پرسشنامه در خودماندگی^۱» که توسط بارون-کوهن، ویل رایت، اسکینر، مارتین و کلابلی (۲۰۰۱) تهیه شده است، به بررسی ویژگی‌های در خودماندگی در جمعیت عادی می‌پردازد. این ابزار شامل چهار خرده‌مقیاس مهارت‌های اجتماعی، انتقال توجه، توجه به جزئیات، ارتباطات و تصویرسازی است. این آزمون قابلیت افتراق بین افراد دچار در خودماندگی با کنش‌وری بالا را از همتایان آن‌ها با تحول طبیعی دارد. هم‌چنین والدین کودکان در خودمانده نمره بالاتری در این مقیاس نسبت به والدین کودکان عادی کسب می‌کنند (آیونگ، آلبسن و بارون-کوهن، ۲۰۱۰).

«مقیاس پاسخ‌گویی اجتماعی^۲»، آزمون دیگری است که در جمعیت عادی برای بررسی نشانگان گستره در خودماندگی از آن استفاده شده است. نسخه اولیه این مقیاس برای کودکان ۴^۳ تا ۱۷ سال تهیه شده بود و علاوه‌بر خودماندگی را به صورت نیابی از والدین و یا معلم کودک سؤال می‌نمود (کانستانتینو، ۲۰۰۲). پس از آن با تغییرات ویرایشی، نسخه بزرگ‌سال آن نیز معرفی شد (کانستانتینو و تد، ۲۰۰۵). این مقیاس دارای پنج خرده مقیاس مشتمل بر آگاهی اجتماعی، شناخت اجتماعی، ارتباط اجتماعی، انگیزش اجتماعی و رفتارهای کلیشه‌ای است؛ که می‌تواند افتراق بین کودکان در خودمانده و کودکان با تحول طبیعی را برجسته کند (کانستانتینو، ۲۰۰۳؛ کانستانتینو، لاوس، ژانک، آباجی، گری و تد، ۲۰۰۷) و نمره بالاتر مقیاس در هم‌ Shiran کودکان در خودمانده نیز نشان داده شده است (کانستانتینو و همکاران، ۲۰۰۷).

مقیاس دیگری که به طور ویژه برای سنجش نشانگان گستره در خودماندگی طراحی شده است، «پرسشنامه نشانگان گستره آتیسم^۳» است که در مورد نمونه‌ای از والدین کودکان در خودمانده برای معرفی نشانگان گستره در خودماندگی به عنوان یک ویژگی شخصیتی طراحی شده است (هورلی، لاش، پارلیر، ریزنیک و پیون، ۲۰۰۷). این ابزار دارای سه شاخص کناره‌گیری، زبان کاربردی و انعطاف‌ناپذیری است. از آن جایی که محور ابزارهای موجود در ارزیابی نشانگان گستره در خودماندگی، همان نشانگان اختلال در خودماندگی است که مشتمل بر روابط اجتماعی ناکارآمد، رفتار کلیشه‌ای و برقای ارتباط است، تمامی این عوامل در یک بافت اجتماعی معنی پیدا می‌کند. به عبارت دیگر نقص محوری در خودماندگی نقص در شناخت اجتماعی است و نقص در شناخت اجتماعی به طور کلی به معنای عدم درک و پای‌بندی به هنجارهای اجتماعی است. بر این اساس تفاوت هنجارهای اجتماعی در جوامع مختلف ساخت ابزارهای بومی در این مقوله را

1. Autism Quotient

2. Social Responsiveness Scale (SRS)

3. Broad Autism Phenotype Questionnaire (BAPQ)

ضروری می‌نماید. پژوهش حاضر در نظر دارد با توجه به هنجارهای جامعه ایرانی، ابزاری طراحی نماید که نشانگان گستره درخودماندگی را مورد ارزیابی قرار داده و ویژگی‌های روان‌سنجی آن را مورد بررسی قرار دهد. سوال مطالعه حاضر این است که آیا می‌توان پرسشنامه‌ای دارای روایی و پایایی برای سنجش نشانگان گستره اتیسم طراحی نمود؟

روش

روش پژوهش حاضر مقطعی از نوع آزمون‌سازی و مطالعات همبستگی و جامعه آماری دانشجویان دانشگاه‌های شهید بهشتی و تهران بود که با استفاده از روش نمونه‌گیری در دسترس ۳۸۲ نفر از دانشجویان ۱۰۵ مرد و ۲۷۷ زن انتخاب شد. معیارهای ورود آزمودنی‌ها به پژوهش شامل رضایت به شرکت در مطالعه و نداشتن اختلال‌های روان‌پزشکی و مصرف دارو بر اساس گزارش خود فرد بود. همچنین ۳۲ نفر شامل ۲۴ پدر و ۸ مادر از والدین کودکان درخودمانده به عنوان افراد دچار اختلال در گستره درخودماندگی نیز از والدین کودکان دچار درخودماندگی مراجعه کننده به درمانگاه‌های توانبخشی شهر تهران انتخاب شد.

ابزار پژوهش

۱. پرسشنامه نشانگان گستره اتیسم نجاتی «پنگان^۱». برای تهیه این ابزار، ابتدا سیاهه‌ای از ویژگی‌های کودکان درخودمانده بر اساس متون و مقاله‌های موجود و تجارب بالینی تهیه و سپس برای هر یک از این ویژگی‌ها تعدادی سؤال طراحی شد. محورهای مورد استفاده برای طراحی سؤال‌ها علائق و رفتارهای تکراری و محدود، تعاملات اجتماعی، درک کل/جز و کاربرد زبان بود. در مجموع ۳۶ سؤال در مورد این محورها طراحی شد و ابزار اولیه توسط ۹ نفر از پژوهش‌گران و درمان‌گران درخودماندگی ارزیابی و به پیشنهاد یکی از ارزیاب‌ها یک سؤال به ابزار اضافه و پرسشنامه ۳۷ سؤالی جهت پژوهش آماده شد. آزمون قبل از اجرا در نمونه بزرگ، در یک مطالعه مقدماتی^۲ در مورد ۳۰ نفر اجرا و قابل درک بودن سوالات تایید شد.

۲. نسخه فارسی آزمون ذهن‌خوانی از طریق صدا. این آزمون شامل ۳۶ پرونده صوتی است که در هر پرونده، یک گویشور حالت ذهنی خود را، در صدای خود، نشان داده است. گویشوران این ابزار دانشجویان بازیگری فارسی زبان هستند. پاسخ‌نامه‌ای چهار جوابی در مورد هر گزینه در اختیار آزمودنی‌ها قرار می‌گیرد که در آن از حالت‌های ذهنی، به جز حالت ذهنی مورد نظر، سه حالت ذهنی غیرمرتبط دیگر وجود دارد. این ابزار، برای تعیین توانایی ذهن‌خوانی روایی و پایایی دارد. همبستگی بین آزمون ذهن‌خوانی از طریق چشم و نسخه‌های مختلف آزمون ذهن‌خوانی از

۱. پنگان واژه‌ای فارسی و نام وسیله‌ای است که تا اوایل قرن چهاردهم برای سنجش «زمان» از آن استفاده می‌شد.

2. pilot study

طریق گفتار معنی‌دار و آلفای کرونباخ برای نسخه کلی = ۰/۸۱۶، نسخه اول = ۰/۵۷۱، نسخه دوم = ۰/۷۶۴ و نسخه کوتاه = ۰/۸۸۵ نشان داده شد (نجاتی، زیر چاپ). در پژوهش حاضر از نسخه کلی آزمون استفاده شد.

۳. آزمون ذهن‌خوانی از طریق تصاویر چشم، بارون-کوهن و همکاران در سال ۱۹۹۷ با هدف ایجاد آزمونی برای سنجش حساسیت اجتماعی، آزمون «ذهن‌خوانی از طریق تصاویر چشم» را طراحی نمودند. این آزمون برای اندازه‌گیری توانایی افراد برای خواندن ذهن دیگران طراحی شده است. در این آزمون، زنان در جمعیت عادی نمره‌های بالاتری کسب می‌کنند و افراد دچار درخودماندگی با کنش‌وری بالا یا آسپرگر نسبت به جمعیت عادی نمره‌ی کمتری به دست می‌آورند. نمره‌گذاری این آزمون به صورت ۰ و ۱ و بالاترین نمره ۳۶ و پایین‌ترین نمره صفر است. این آزمون به زبان فارسی ترجمه شده و در مطالعات متعدد از آن برای سنجش توانایی ذهن‌خوانی استفاده شده است (نجاتی، ذبیح‌زاده، ملکی و محسنی، ۱۳۹۱).

کل عصبانی آسوده خاطر باشاط

تصویر ۱. نمونه‌ای از تصاویر استفاده شده در آزمون ذهن‌خوانی از طریق تصاویر چشم

شیوه اجرا. پرسشنامه‌ها توسط دانشجویان دانشگاه‌های شهید بهشتی و تهران تکمیل و قبل از شروع جمع‌آوری داده‌ها به آزمودنی‌ها اطمینان داده شد که اطلاعات آن‌ها نزد آزمون‌گر محرومانه باقی خواهد ماند و در طول آزمون هر زمان که مایل به ادامه همکاری نبودند می‌توانند از مطالعه خارج شوند. سپس داده‌های جمع‌آوری و به صورت توصیفی تحلیل شد. از ۳۸۲ نفر افراد نمونه، داده‌های ۱۰ نفر از آن‌ها به دلیل تکمیل نشدن بیش از ۴ گویه، از تحلیل خارج و در نهایت داده‌های ۳۶۲ نفر تحلیل شد. جهت تعیین ساختار عاملی پرسشنامه از روش تحلیل عاملی اکتشافی و جهت تعیین روایی آن، از دو روش روایی همزمان و روایی افتراقی استفاده شد. در روایی همزمان همبستگی پرسشنامه با دو آزمون ذهن‌خوانی از طریق چشم و دهن-

خوانی از طریق صدا محاسبه شد و در روایی افتراقی کارایی ۳۲ نفر شامل ۲۴ پدر و ۸ مادر از والدین کودکان در خودمانده به عنوان افراد دچار اختلال در گستره در خودمانندگی با افراد عادی و دو جنس مقایسه و جهت تعیین پایایی آزمون با استفاده از آلفای کرونباخ، همسانی درونی محاسبه شد.

یافته‌ها

میانگین سنی آزمودنی‌ها ۲۲/۲۵ با انحراف معیار ۴/۸۳ سال بود. ۵ درصد متأهل و ۹۵ درصد مجرد؛ ۸۵/۱ درصد دانشجوی کارشناسی، ۱۴/۱ درصد دانشجوی کارشناسی ارشد و ۰/۸ درصد دانشجوی دکتری بودند.

جدول ۱. مشخصات توصیفی پاسخ آزمودنی‌ها

پرسشنامه اولیه	-۰/۱۳۱	چولگی	۱۵۳	۱۱۱/۶۳	۱۵/۱۷	۶۹	۳۶۲	تعداد حداقل نمره	حداکثر نمره	میانگین	انحراف معیار
----------------	--------	-------	-----	--------	-------	----	-----	------------------	-------------	---------	--------------

برای بررسی طبیعی بودن توزیع نمره‌ها از آزمون کولموگروف-اسمیرنف استفاده شد که با آماره $Z = 1/237$ و سطح معنی‌داری $= 0/094$ بیانگر داد؛ از توزیع طبیعی داده‌ها بود. برای بررسی ساختار عاملی پرسشنامه از روش تحلیل عاملی اکتشافی استفاده شد. به این ترتیب که در ابتدا از آزمون کفايت نمونه‌برداری کیزر- می‌یر- الکین^۱ و برای این که مشخص شود که همبستگی بین مواد آزمون در جامعه برابر صفر نیست، از آزمون کرویت بارتلت^۲ استفاده شد (جدول ۲). با توجه به این‌که حداقل میزان مورد پذیرش کیزر- می‌یر- الکین $0/6$ است (عبدالملکی، صالح‌صدق‌پور، بهرام و عبدالملکی، ۱۳۸۹) و در این پژوهش مقدار مقدار کیزر- می‌یر- الکین معادل $0/734$ بود، بنابراین کفايت نمونه‌برداری برای انجام تحلیل عاملی تأیید شد.

جدول ۲. آزمون بارتلت در مورد کفايت نمونه‌برداری

آزمون کرویت بارتلت	۲۸۰۳/۰۰۳	درجه آزادی	مجذور کا	سطح معنی‌داری
۰/۰۰۰۱	۶۶۶			

با توجه به معنی‌داری مجذور کای آزمون بارتلت، مفروضه کرویت داده‌ها تایید شد و از این‌رو با استفاده از روش تحلیل مؤلفه‌های اصلی، پرسشنامه مورد تحلیل عاملی اکتشافی قرار گرفت. این تحلیل ۱۱ عامل عمده دارای ارزش ویژه بالای ۱ به دست داد که روی هم رفته $56/58$ درصد از واریانس داده‌ها را تبیین می‌کند. با بررسی جدول بار عاملی سوالات، سوالاتی $14 - 20$ ، 16 و 14 را تبیین می‌کند.

1. Kaiser- Meyer- Olkin (KMO)

2. Bartlett's Test of Sphericity

۳۲ و ۳۶ به دلیل نداشتن بار روی هیچ یک از عوامل یازده‌گانه و یا به دلیل کم بودن سؤال در بار عاملی مربوطه حذف شد. با این حذف سؤالات پرسشنامه از ۳۷ سؤال به ۲۵ سؤال تقلیل یافت و مجدداً ساختار عاملی اجرا شد.

جدول ۳. ارزش ویژه عوامل پرسشنامه و میزان تبیین واریانس آن‌ها

عوامل	درصد تراکمی	مقادیر ارزش ویژه درصد واریانس تبیین شده
عامل ۱	۱۴/۱۶	۱۴/۱۶ ۳/۶۸
عامل ۲	۲۴/۶۴	۱۰/۴۷ ۲/۷۲
عامل ۳	۳۳/۴۰	۸/۷۶ ۲/۲۷
عامل ۴	۳۹/۱۲	۵/۷۲ ۱/۴۸
عامل ۵	۴۴/۲۹	۵/۱۶ ۱/۳۴
عامل ۶	۴۸/۹۸	۴/۶۹ ۱/۲۲
عامل ۷	۵۳/۲۳	۴/۲۵ ۱/۱۰

طبق جدول ۳ با کاهش دادن گویه‌ها، عوامل‌های به دست آمده روی هم رفته ۵۳/۲۳ درصد از واریانس داده‌ها را تبیین می‌کند. ماتریس این عوامل و ماده‌های آن در جدول ۴ آمده است

جدول ۴. ماتریس عوامل پرسشنامه و بار عاملی سؤالات

نام عامل	مهارت زبانی	مهارت ارتباطی	مهارت گستره اجتماعی	علایق گستره همدمی	درک تلویحی	شماره سؤال	شماره سؤال نسخه نهایی
۱	۰/۶۸۶						۳۴
۲	۰/۶۷۴						۳۳
۳	۰/۶۶۵						۱
۴	۰/۶۲۶						۱۹
۵	۰/۵۳۹						۳۵
۶	۰/۶۷۹						۸
۷	۰/۶۷۳						۱۳
۸	۰/۵۸۸						۷
۹	۰/۵۳۳						۶
۱۰	۰/۵۳۲						۱۲
۱۱	۰/۷۵۰						۱۰
۱۲	۰/۶۵۱						۱۱
۱۳	۰/۵۳۰						۳۷
۱۴	۰/۵۲۶						۹
۱۵	۰/۷۳۸						۲

۱۶				۰/۷۱۴					۳
۱۷				۰/۵۱۲					۴
۱۸				۰/۷۶۱					۳۱
۱۹				۰/۷۴۱					۳۰
۲۰				۰/۶۵۲					۱۸
۲۱				۰/۶۴۸					۱۷
۲۲				۰/۴۷۵					۵
۲۳				۰/۸۰۰					۲۸
۲۴				۰/۵۴۹					۲۷
۲۵				۰/۵۲۱	۰/۴۴۷				۲۹
	درک				علاقه	مهارت	مهارت	مهارت	نام عامل
	تلویحی	همدلی	کل نگری	گستردہ	اجتماعی	ارتباطی	زبانی		
عامل ۷	عامل ۶	عامل ۵	عامل ۴	عامل ۳	عامل ۲	عامل ۱			

جدول ۴ نشان می‌دهد پس از حذف گویه‌های با بار عاملی کم، پرسشنامه ۲۵ سؤالی به دست آمد که از ۷ عامل اشباع شده که هر یک از آن‌ها دارای حداقل سه گویه مختص خود هستند که همگی بار بالای ۰/۴ داشتنند و بیش از ۰/۴۰۵ درصد از واریانس داده‌ها را تبیین می‌کنند. بر اساس بررسی سؤال‌ها، عامل ۱ مهارت زبانی، عامل ۲ مهارت ارتباطی، عامل ۳ مهارت اجتماعی، عامل ۴ علاقه گستردہ، عامل ۵ کل نگری، عامل ۶ همدلی و عامل ۷ درک تلویحی نام‌گذاری و پس از حذف سؤال‌ها اعتبار پرسشنامه با روش آلفای کرونباخ محاسبه شد.

جدول ۵. همسانی درونی سؤال‌ها نسخه نهایی پرسشنامه

ضریب آلفا	تعداد ماده‌ها	نسخه نهایی پرسشنامه
۰/۷۱۸	۲۵	

همان‌طور که جدول ۵ نشان می‌دهد اعتبار پرسشنامه ۲۵ گویه‌ای مطلوب است.

جدول ۶. همبستگی بین نمرت پنگان و آزمون‌های همزمان

ضریب پیرسون (سطح معنی‌داری)	نمره ذهن خوانی از طریق چشم	نمره ذهن خوانی از طریق صدا	نمره پنگان
-۰/۲۵۵(۰/۰۰۰۱)	-۰/۲۴۴(۰/۰۰۰۱)	-۰/۲۴۴(۰/۰۰۰۱)	

جدول ۶ نتایج بررسی روایی همزمان، آزمون پیرسون بین نمره «پنگان» و نمره‌های دو آزمون ذهن‌خوانی از طریق چشم و ذهن‌خوانی از طریق صدا را نشان می‌دهد که بیانگر آن است که همبستگی بین نتایج دو آزمون معنادار است.

جدول ۷. مقایسه نمره‌های والدین کودکان در خودمانده و افراد عادی در آزمون پنگان

نمره پنگان	آزمون (۱۲/۴۳)	۸۵/۱۵ (۱۰/۳۸)	آماره t	سطح معنی داری	گروه میانگین (انحراف معیار)	گروه والدین کودکان در خودمانده	گروه افراد عادی
۰/۰۰۱	-۸/۰۳۸						

جدول ۷ نتایج بررسی روایی افتراقی ابزار طراحی شده، و نتایج نسخه نهایی آزمون در ۳۲ نفر شامل ۲۴ پدر و ۸ مادر از والدین کودکان در خودمانده و نتایج آزمون t بین این افراد و گروه عادی را نشان می‌دهد؛ که بیانگر نمره بالاتر والدین کودکان در خودمانده در نشانگان آتیسم است.

جدول ۸. مقایسه نمره‌های دو جنس در آزمون پنگان

نمره پنگان	۷۵/۵۸ (۱۲/۲۰)	۷۱/۰۳ (۱۱/۹۰)	آماره t	زن	مرد	گروه میانگین (انحراف معیار)	گروه میانگین (انحراف معیار)
۰/۰۰۲	-۳/۰۵۱						

جدول ۸ نتایج بررسی روایی افتراقی ابزار طراحی شده، آزمون t مستقل بین نمره دو جنس در خرده‌آزمون‌ها را نشان می‌دهد؛ که بیانگر نمره بالاتر مردان در نشانگان گستره آتیسم است.

بحث و نتیجه‌گیری

تحلیل عاملی پرسشنامه تهیه شده در پژوهش حاضر، هفت عامل مجزا شامل مهارت زبانی، مهارت ارتباطی، مهارت اجتماعی، علایق گستردگی، کلنگری، همدلی و درک تلویحی را نشان داد. خرده‌آزمون‌های مهارت اجتماعی، مهارت ارتباطی در آزمون بارون کوهن و همکاران (۲۰۰۱) نیز موجود است. توجه به جزئیات در آزمون بارون کوهن به عنوان عامل دیگری است که در پژوهش حاضر می‌توان آن را معادل زیرآزمون کلنگری قلمداد کرد.

دو عامل مهارت ارتباطی و رفتارهای کلیشه‌ای پرسشنامه این پژوهش، در مقیاس پاسخ‌گویی اجتماعی به صورت ارتباط اجتماعی و رفتارهای کلیشه‌ای وجود دارد. عامل مهارت زبانی و همدلی در پرسشنامه پژوهش حاضر را می‌توان معادل خرده‌آزمون‌های زبان کاربردی و کناره گیری در «پرسشنامه نشانگان گستره آتیسم» دانست. نتایج پژوهش حاضر نشان داد والدین کودکان در خودمانده در آزمون «پنگان» نمره بالاتری کسب کردند که با مطالعات قبلی در این زمینه هم خوان است.

مطالعات تجربی و پرسشنامه‌ای در بستگان کودکان در خودمانده بیانگر نقصان پاسخ‌گویی اجتماعی و شناخت اجتماعی (لوش و پریون، ۲۰۰۷؛ دوریس، اسپای، کنات و سالت، ۲۰۰۷)، استفاده کاربردی از زبان (ویتهوس، باری و بایشاپ، ۲۰۰۷؛ نجاتی و ایزدی نجف‌آبادی، ۱۳۹۱)، پردازش‌های مبتنی بر جزئیات (هیپ، برسکام و فریتس، ۲۰۰۱) است. آلفای کرونباخ آزمون «پنگان» در این پژوهش ۰/۷۱۸ بود که نشان‌دهنده همسانی درونی مناسب سؤال‌های آزمون «پنگان» است. همسانی درونی مقیاس پاسخ‌گویی اجتماعی با آلفای کرونباخ ۰/۸۵ نیز قابل قبول بود (کانتستانتینو، ۲۰۰۳؛ هورلی و همکاران، ۲۰۰۷) و برای مقیاس در خودماندگی بارون کوهن نیز مطالعات متفاوت متوسط آلفای کرونباخ را ۰/۶۷ (هارت، میکایل، کیم بدل، واپیلی و نلسون-گری، ۲۰۰۷) و آلفای کرونباخ قابل قبول را ۰/۷۰ (آستین، ۲۰۰۵؛ بارون-کوهن و همکاران، ۲۰۰۱) نشان داده است. همسانی درونی سؤال‌های «پنگان» بالاتر از آزمون بارون کوهن؛ ولی از مقیاس پاسخ‌گویی اجتماعی پائین‌تر بود. لازم به ذکر است که مقیاس پاسخ‌گویی اجتماعی بیشتر بر محور مهارت‌های ارتباطی و اجتماعی استوار است سؤال‌های نزدیک به‌هم دارد و به نوعی تنوع علائم در خودماندگی را پوشش نمی‌دهد. شاید بتوان یکی از دلایل بالا بودن همسانی درونی سؤال‌ها را همین عامل دانست.

پژوهش حاضر نشان داد که نمره دو جنس در آزمون «پنگان» متفاوت است به‌نحوی که مردان نمره بالاتری در آزمون دارند. نمره بالاتر مردان نشان‌دهنده بیشتر بودن نشانگان گستره در خودماندگی در آنان است. پرسشنامه در خودماندگی بارون کوهن نیز نمره مردان را بالاتر از زنان نشان می‌دهد (زاتماری، مکلین، جونز، برسون، زاجینبیوم، بارتولکی و همکاران، ۲۰۰۰). این موضوع ناظر به «نظریه مغز خیلی مردانه^۱» در خودماندگی است. بر اساس این نظریه ویژگی‌های مغز مردانه و زنانه دو طرف طیف قرار دارند که منطبق بر ویژگی‌های قانون‌مندی و همدلی است (استادر، کورنت و پاندز، ۲۰۱۱). مغز افراد در خودمانده، حتی بیش از مغز مردان سالم قانون‌مند است (بارون کوهن، ۲۰۰۹).

در این پژوهش جهت بررسی روایی افتراقی از والدین کودکان در خودمانده و مقایسه دو جنس استفاده شد. هرچند این قدرت افتراق ابزار است که این تفاوت را در این گروه‌ها نیز نشان داده است، به‌نظر می‌رسد ابزار طراحی شده برای روایی افتراقی باید توسط خود افراد دچار اختلال در خودماندگی با کنش‌وری بالا تکمیل شود. لذا تکمیل این ابزار توسط افراد در خودماندگی با کنش‌وری بالا در مطالعات بعدی توصیه می‌شود.

منابع

- عبدالملکی، زهرا، صالح صدقپور، بهرام، بهرام، عباس و عبدالملکی، فاطمه. (۱۳۸۹). اعتبار و پایایی پرسشنامه خود توصیفی بدنی دختران نوجوان. *فصلنامه روان‌شناسی کاربردی*، زمستان، ۴(۴)، ۵۶-۴۴.
- نجاتی، وحید، ذبیح زاده، عباس. ملکی، قیصر و محسنی، مصطفی. (۱۳۹۱). شناخت اجتماعی در بیماران دچار افسردگی عمده: شواهدی از آزمون ذهن‌خوانی از طریق چشم. *فصلنامه روان‌شناسی کاربردی*، زمستان، ۶(پیاپی ۲۴)، ۷۰-۵۷.
- نجاتی، وحید. و ایزدی نجف‌آبادی، سارا. (۱۳۹۱). اختلال روانی کلامی و حافظه کاری بستگان درجه یک کودکان مبتلا به اوتیسم، مجله دانشگاه علوم پزشکی گیلان، ۱۴(پیاپی ۴۳)، ۱۱۴-۱۰۹.
- نجاتی، وحید. (۱۳۹۳). طراحی نسخه فارسی آزمون ذهن‌خوانی از طریق صدا و بررسی خصوصیات روان‌سنجدی آن. *مجله تحقیقات علوم رفتاری*، ۱(پیاپی ۱۲)، ۱۴-۱.

- Austin, E. J. (2005). Personality correlates of the broader autism phenotype as assessed by the autism spectrum quotient (AQ). *Personality and Individual Differences*, 38 (2), 451–460.
- Auyeung, B., Allison, C., & Baron-Cohen, S. (2010). Defining the broader, medium and narrow autism phenotype among parents using the autism spectrum quotient (AQ). *Molecular Autism*, 1 (1), 1–10.
- Bailey, B., Palferman, S., Heavey, L., & Le Couteur, A., (1998). Autism: The Phenotype in Relatives. *Journal of Autism and Developmental Disorders*. Vol. 28, No. 5: 369-392.
- Baron-Cohen, S. (2009). *Autism: The empathizing-systemizing (E-S) theory*. Annals of the New York Academy of Sciences, 1156, 68–80.
- Baron-Cohen, S., Wheelwright, S., Skinner, R., Martin, J., & Clubley, E. (2001). The autism-spectrum quotient (AQ): Evidence from Asperger syndrome/high-functioning autism, males and females, scientists and mathematicians. *Journal of Autism and Developmental Disorders*, 31 (1): 5–17.
- Constantino, J. N. (2002). *The social responsiveness scale*. Los Angeles: Western Psychological Services.
- Constantino, J. N., & Todd, R. D. (2003). Autistic traits in the general population: A twin study. *Archives of General Psychiatry*, 60 (5), 524–530.
- Constantino, J. N., & Todd, R. D. (2005). Intergenerational transmission of subthreshold autistic traits in the general population. *Biological Psychiatry*, 57(6), 655–660.
- Constantino, J. N., LaVesser, P. D., Zhang, Y., Abbacchi, A. M., Gray, T., & Todd, R. D. (2007). Rapid quantitative assessment of autistic social

- impairment by classroom teachers. *Journal of the American Academy of Child and Adolescent Psychiatry*, 46 (12), 1668–1681.
- Dorris, L., Espie, C. A. E., Knott, F., & Salt, J. (2004). Mind-reading difficulties in the siblings of people with Asperger's syndrome: Evidence for a genetic influence in the abnormal development of a specific cognitive domain. *Journal of Child Psychology and Psychiatry*, 45 (2), 412–418.
- Happé, F., Briskman, J., & Frith, U. (2001). Exploring the cognitive phenotype of autism: Weak “central coherence” in parents and siblings of children with autism: I. Experimental tests. *Journal of Child Psychology and Psychiatry*, 42 (3), 299–307.
- Hurley, R. S. E., Losh, M., Parlier, M., Reznick, J. S., & Piven, J. (2007). The broad autism phenotype questionnaire. *Journal of Autism and Developmental Disorders*, 37 (9), 1679–1690.
- Hurst, R. M., Mitchell, J. T., Kimbrel, N. A., Kwapił, T. K., & Nelson-Gray, R. O. (2007b). Examination of the reliability and factor structure of the autism spectrum quotient (AQ) in a nonclinical sample. *Personality and Individual Differences*, 43(7), 1938–1949.
- Losh, M., & Piven, J. (2007). Social-cognition and the broad autism phenotype: Identifying genetically meaningful phenotypes. *Journal of Child Psychology and Psychiatry*, 48 (1), 105–112.
- Palermo, M. T., Pasqualetti, P., Barbati, G., Intelligente, F., & Rossini, P. M. (2006). Recognition of schematic facial displays of emotion in parents of children with autism. *Autism*, 10 (4), 353–364.
- Smalley, S. L., Asarnow, R. F., & Spence, M. A. (1988). Autism and genetics: A decade of research. *Archives of General Psychiatry*, 45, 953-961.
- Stauder a, L.J.M., Cornet b, R.W.H.M., & Ponds, c. (2011) The Extreme Male Brain theory and gender role behavior in persons with an autism spectrum condition. *Research in Autism Spectrum Disorders*, 5 (2011) 1209–1214
- Szatmari, P., MacLean, J. E., Jones, M. B., Bryson, S. E., Zwaigenbaum, L., Bartolucci, G., et al. (2000). The familial aggregation of the lesser variant in biological and nonbiological relatives of PDD probands: A family history study. *The Journal of Child Psychology and Psychiatry and Allied Disciplines*, 41 (5), 579–586.
- Tajmir Riyahi M, Nejati V, Pouretmad H.R. Mansuri Sepehr R. (2014). Reading the mind in the face and voice in parents of children with Autism Spectrum Disorders. *Research in Autism and Developmental Disorders*. 7 (12), 1543-1550.
- Whitehouse, A. J. O., Barry, J. G., & Bishop, D. V. M. (2007). The broader language phenotype of autism: A comparison with specific language impairment. *Journal of Child Psychology and Psychiatry*, 48 (8), 822–830.

پرسشنامه نشانگان گستره آتیسم نجاتی (پنگان)

در این پرسشنامه به سؤال‌هایی در مورد سبک زندگی و روابطی پاسخ می‌دهید که با اکثر مردم دارید، نه روابط خاصی که با همسر، خواهر و برادر یا با والدین خود دارید. بنابراین هنگام پاسخ دادن سعی کنید به حالت‌های خود در اکثر موقع بزرگسالی و نه حالت‌های نوجوانی و یا زمان‌هایی که احساس عادی بودن نداشته‌اید، فکر کنید. لطفاً بر اساس مقیاس زیر نمره هر سؤال را رو به روی آن بنویسید.

خیلی به ندرت = ۱، به ندرت = ۲، گاهی = ۳، تاحدی = ۴، اغلب = ۵، همیشه = ۶

ردیف	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	
۱	در گفت‌و‌گو با اطرافیانم یادم می‌رود موضوع صحبت چه بود	۶	۵	۴	۳	۲	۱											
۲	من متوجه ضربالمثالها و کنایه‌های دیگران نمی‌شوم.	۶	۵	۴	۳	۲	۱											
۳	اگر یک روزم مثل همیشه نباشد، آشفته می‌شوم.	۶	۵	۴	۳	۲	۱											
۴	من دوست واقعاً صمیمی ندارم.	۶	۵	۴	۳	۲	۱											
۵	دیگران از لحن صحبت من متوجه ناراحتی یا خوشحالی من نمی‌شوند.	۶	۵	۴	۳	۲	۱											
۶	خلوت خود را به بودن با دیگران ترجیح می‌دهم.	۶	۵	۴	۳	۲	۱											
۷	به نظر من دیگران در حرف زدن با یکدیگر بیش از اندازه مسائل غیر ضروری را مطرح می‌کنند.	۶	۵	۴	۳	۲	۱											
۸	در یک جمع، تا زمانی که کسی به سراغم نیاید، با کسی ارتباط برقرار نمی‌کنم.	۶	۵	۴	۳	۲	۱											
۹	من انجام کارها با روش خودم را بیشتر می‌پسندم حتی اگر راههای ساده‌تر دیگری نیز وجود داشته باشند.	۶	۵	۴	۳	۲	۱											
۱۰	در یک روز تعطیل فیلم دیدن در خانه را به مهمانی رفتن ترجیح می‌دهم.	۶	۵	۴	۳	۲	۱											
۱۱	برایم سخت است از حالات و حرکات افراد متوجه منظور آن‌ها شوم.	۶	۵	۴	۳	۲	۱											
۱۲	تا زمانی که مجبور نشوم در جمع حاضر نمی‌شوم.	۶	۵	۴	۳	۲	۱											
۱۳	احساس می‌کنم در هنگام صحبت کردن، نمی‌توانم کلمات مناسب را پیدا کنم و به کار برم.	۶	۵	۴	۳	۲	۱											
۱۴	برایم سخت است در گفت‌و‌گو با دیگران به چشم‌های آن‌ها نگاه کنم.	۶	۵	۴	۳	۲	۱											
۱۵	من دوست دارم چیزهای جدید (کارجدید، غذای جدید و یا موقعیت‌های جدید) را امتحان کنم.	۶	۵	۴	۳	۲	۱											
۱۶	آشنازی با افراد جدید برایم جالب است.	۶	۵	۴	۳	۲	۱											
۱۷	من با بچه‌های خیلی کوچک‌تر از خودم یا با افراد مسن رابطه خوبی دارم و آن‌ها را برای دوستی به همسالان خود ترجیح می‌دهم.	۶	۵	۴	۳	۲	۱											

۱۸.	در یک منظره ظرفات اجزاء خاص آن برایم جالب‌تر است تا کل منظره.	۶	۵	۴	۳	۲	۱
۱۹.	برایم نحوه ارتباط اجزاء سازنده یک وسیله (مثلا جاروبرقی، ماشین لباسشویی) مهم‌تر است تا کارایی آن.	۶	۵	۴	۳	۲	۱
۲۰.	احساس می‌کنم بچه‌های مردم خیلی خودشان را برای پدر و مادرشان لوس می‌کنند.	۶	۵	۴	۳	۲	۱
۲۲.	دیگران به من می‌گویند تکیه کلام‌های خاصی دارم که همیشه آن را تکرار می‌کنم.	۶	۵	۴	۳	۲	۱
۲۳.	زودتر از دیگران متوجه تغییر در جزییات اطراف خود می‌شوم.	۶	۵	۴	۳	۲	۱
۲۴.	ورزش‌های فردی را بیش از ورزش‌های گروهی دوست دارم.	۶	۵	۴	۳	۲	۱
۲۵.	جزییات یک فیلم برایم جالب‌تر و مهم‌تر است تا پیام کلی آن.	۶	۵	۴	۳	۲	۱